

Ո՞Վ Ե ԱՇԽԱՏԱՍԵՐԸ

1. ԽԵԼԱՑԻ ԿԵՐՊՈՎ ԱՇԽԱՏԻԼ

Աշխատասեր անձը կը հետեւի որոշ սովորութեան մը, որ զինք կը մղէ յաջողցնելու իր առօրեայ աշխատանքները եւ նպատակները: Սովորաբար կը ծգտի կատարելու այնպիսի աշխատանք, որ կը կատարելագործէ մեկէ աւելի նպատակներ: Ուրեմն՝ խելացի կերպով աշխատիլը աւելի կարեւոր է, քան՝ յոգնութեամբ աշխատիլը: Աշխատասեր անձը տեսական ինքնինքն պետք է ուղղէ հետեւեալ հարցումը. «Արդեօ՞ք աշխատանքս արժանի (համապատասխան) է տրամադրած ժամանակիս»:

2. ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՄՏԱՆՁՆԵԼ

Պատասխանատութիւններ ստանձնել եւ խուսափիլ զանոնք յետաձգել:

Յաջող եւ աշխատասեր անձերը անոնք են, որոնք ժրաշան աշխատանք կը տանին եւ պատրաստ են անկարելին՝ կարելիի վերածելու, իրենց նպատակները յաջողութեամբ պսակելու

համար: Ուստի՝ յաջող անձը պետք է ուլայ շանասեր եւ պատասխանատութեան տեր:

3. ՉԲՈՂՈՔԵԼ

Բողոքելը այն զգուեցուցիչ յատկութիւնն է, որ երբեմն մարդիկ կ'ունենան: Բողոքող մարդը տեսական կը խօսի եւ ոչինչ կ'ընէ: Ուստի՝ պետք է խուսափիլ բողոքել եւ անոր փոխարեն ծգտինք բոլոր մեր խնդիրներուն լուծումներ գտնելու, անոնց պատասխանատութիւնները ինքնին՝ մենք ստանձնելով:

4. ԱՌՈՐԵԱՅ ՊԱՏՃԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԵՆԱԼ

Առօրեայ պատճառարկութիւն ունենալը կ'օգնէ անձին աշխատանքը լաւագոյն ձեռով լիուլի կատարելու եւ յաջողութեամբ աւարտելու:

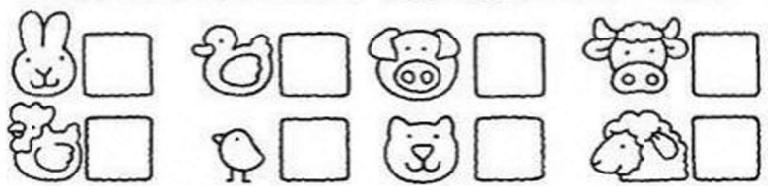
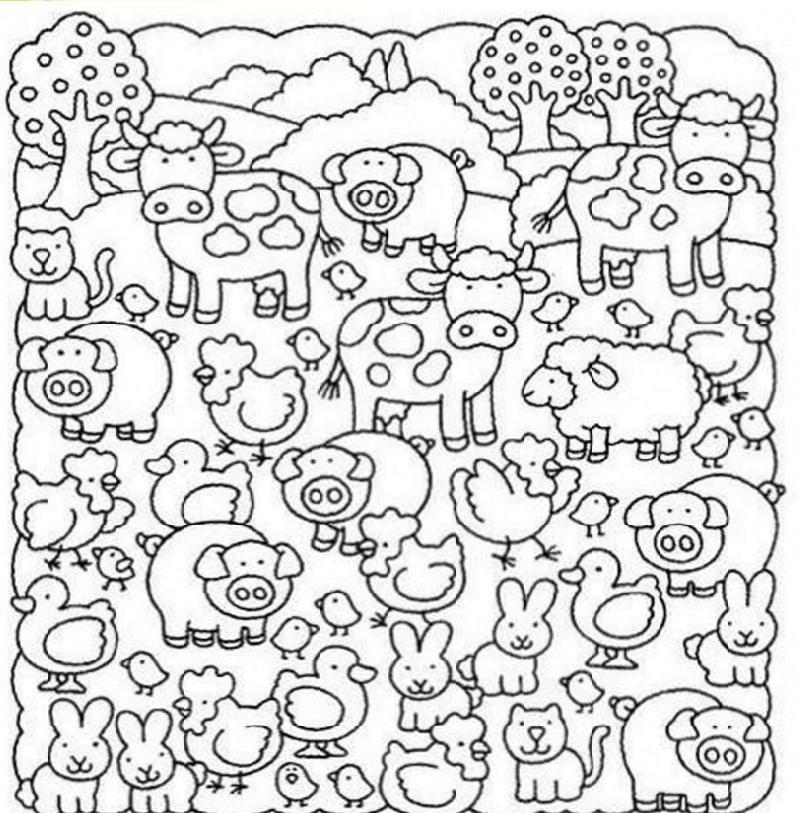
5. ԿԵԴՐՈՆԱՑՈՒՄ

Աշխատասեր անձը միշտ կը ծգտի հեռանալ բոլոր այն գործոններէն, որոնք պատճառ կը հանդիսանան ուշադրութիւնն ու կեդրոնացումը նուազեցնելու: Կը պատահի, որ շրջան մը որոշ շեղումներ կ'արգիլեն մարդու կեդրոնացումը իր աշխատանքներուն վրայ: Այս պարագային, պետք չէ յուսահատիլ եւ շարունակ փորձեր ընել դարձեալ կեդրոնանալու:

6. ԴԱՐԱՐՄԱՆԱԼ

Անհրաժեշտ է երկար ժամանակ յոգնեցուցիչ աշխատանքք ետք, հանգստանալ եւ բաւարար չափով ընանալ: Մարմինը կարիք ունի որոշ հանգիստի, որպեսզի վերականգնէ իր ուժն ու աշխուժութիւնը:

Թիւթ Պատրաստե՝ Մարմնա Աշխատանքներ՝ Առաջարկագործ՝ Ուժիւթեան

ԿՐԱՎՈՒՄՆԵՐ:

$$\text{coconut} + \text{watermelon} + \text{coconut} = 21$$

$$10 = \text{strawberry} + 4 + \text{strawberry}$$

$$\text{strawberry} + \text{orange} = 8$$

$$14 = \text{coconut} + \text{orange}$$

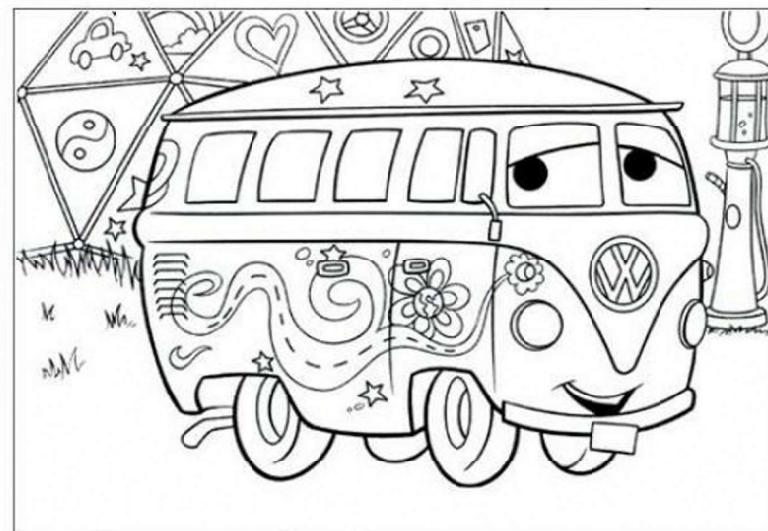
$$\text{strawberry} + \text{coconut} + \text{watermelon} + \text{orange} = ?$$

Գլուխություն: 20

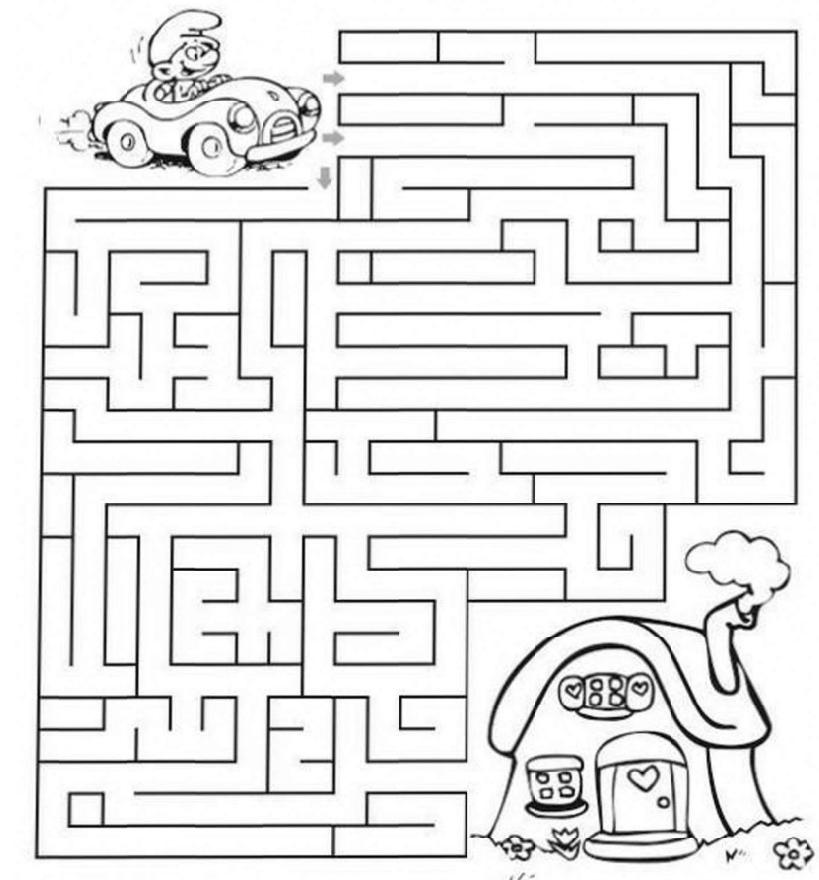
ԿՐԱՎՈՒՄՆԵՐԻ ԿԵՆԴՐԱՆԻԵԼ
ՔԱՂԱՔ: ԹՈՒՇ ՈՒ ԳՐԵՇ:

ԿՐԱՎՈՒՄՆԵՐ 7 ՏԱՐԺԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ԵՐԿՈՒ ՊԱՏԿԵՐՆԵՐՈՒՄ ՄԻՋԵՐԻ:

ՕԳԵ ՍՍՈՐՖԻՆ ՀԱՍԵԼՈՒ ԻՆՔՆԱԾՈՒՆ:

ՅԱԶ ՆԱԶԱՐ

Յարսնետրները հետաքրքիր են հասկնալու թէ ո՞վ է այս տարօրինակ անծանօթը: Սեղանին վարի ծայրեն մէկը կը իրէ իր քովը նստողը եւ կը հարցնէ. ան ալ իր քովը նստողը կը մշտէ, այսպէս կարգով զիրար իրելով, փսփսալով, հարցը կը հասնի մինչեւ վերի ծայրը նստած տերտերին, որ վերջապէս ծետվ մը կը կարդայ դրօշակին վրայ գրուածը.

Անյաղը հերոս թաշն Նազար,

Որ մէկ զարկով շարդէ հազար:

Կը կարդայ, եւ զարհուրած՝ կը յայտնէ քովը նստողին, ան ալ՝ իր քովինին, ան ալ՝ երրորդին, երրորդը չորրորդին, եւ այսպէս՝ լուրզ կը հասնի մինչեւ դրան տակը: Ամբողջ հարսնետան մէջ կը շրջի մրմունչ մը՝

Անյաղը հերոս թաշն Նազար,

Որ մէկ զարկով շարդէ հազար:

Յարսնետրները, կը սկսին պատմել անոր քաջագործութիւնները, եւ խօսիլ՝ իրենց հին ծանօթութեան եւ միասին անցուցած օրերուն մասին: Եւ ապշած հիւրերը ոտքի կ'ելլեն ու կը խմեն թաշ Նազարի կենացը:

Աշուղն ալ, որ իոն կը գտնուեր, յանկարծ երգ մը կը շինէ ու կը սկսի երգել.

Քարով եկար, հազար բարի,

Մէր սարերու արծիւ արի,

Թագ ու պարծանք մէր աշխարհի,

Անյաղը հերոս թաշն Նազար,

Որ մէկ զարկով շարդէս հազար:

Դուն տկարին տէր, ապաւեն,

Կը հասկնաս անոր ցաւեն,

Մէր կը փրկես անիրաւեն,

Անյաղը հերոս թաշն Նազար,

Որ մէկ զարկով շարդէս հազար:

Յարսնետրները կը պատմեն անոր զարմանալի քաջագործութիւնները, կը նկարագրեն անոր վախագրու կերպարանը: Եւ ամեն տեղմարդիկ իրենց նորածին զաւկին անունը թաշ Նազար կը դնեն:

Նազար հարսնիքի տունեն կը մեկնի եւ կը շարունակէ ճամբան: Կ'երթայ, կ'երթայ եւ կը հասնի կանաք դաշտ մը: Ձին ազատ կը ձգէ, որպեսզի արածի դաշտինմէջ, ինչնալիոշակը գետին կը տնկէ եւ կը պառկի, կը քնանայ դրօշակին շուրին տակ:

Բայց այս տեղերը կը պատկանեին եօթը հսկայ եղբայրներու, որոնք բերդը մօտ ակայ լերան գագաթին վրայ եր: Անոնք, երբ կը տեսնեն Նազարին գալը, շատ կը զարմանան՝ խորհելով որ այդ ի՞նչ համարձակ մարդ պէտք է ըլլայ, որ առանց վախնալու եկեր՝ իրենց հողերուն վրայ պառկեր եւ ծին ալ ձգեր ե որ արածի:

Երբ կը մօտենան մարդուն կը տեսնեն որ գլխուն վերեւ դրօշակ մը տնկուած, որուն վրայ գրուած է.

Անյաղը հերոս թաշն Նազար,

Որ մէկ զարկով շարդէ հազար:

Վա՛յ թաշ Նազարն է...: Յականերուն արիւնը կը սարի, գամուած կը մնան իրենց տեղերը: Գինով հարսնետրներուն տարածած լուրզ մինչեւ անոնց հասեր եր: Այդաւս կը սպասեն մինչեւ որ Նազար քունեն արթննայ:

Նազար աշերը կը բանայ որ ի՞նչ տեսնէ. գլխուն վերեւ եօթը ահօելի հսկանը:

Ասիկա տեսնելուն պէս Նազար վեր կը ցատկէ, կը մտնէ դրօշակին տակ ու կը սկսի դողալ աշնան տերեւն նման:

Յակաները երբ կը տեսնեն որ ան կը դոդայ, կը խորիին թէ՝ բարկացաւ, հիմա ուր որ է մէկ հարուածով մեր եօթն ալ կը սպասնէ. Եւ անոր առջեւ գետին կը փոռուին ու կը սկսին ադաչել.

Անյաղը հերոս թաշն Նազար,

Որ մէկ զարկով շարդէ հազար:

- Մենք լսեր էինք քու ահաւոր անունը: Որքա՞ն բախտաւոր ենք որ դուն պատի բերիր մէր հողերուն: Մենք, որո խոնարի ծառաներոյ, եօթը եղբայրներ ենք, մէր բերուն ալ ահա՝ հոն՝ լերան գագաթն է: Յոն է նաեւ մէր գեղեցիկ քոյրը: Կը խնդրենք որ բարեհաճիս գալ եւ մէր աղն ու հացը ուտել...:

Այս խօսքերը լսելով Նազար կը հանդարտի. կը նստի ծին, հսկաներն ալ դրօշակը առած՝ պաշտօնական կերպով զինքը կ'առաջնորդէն իրենց պայտած: Իսկ պայտին մէջն ալ թագաւորի վայել պատիւներ կ'ընեն իրեն եւ այնքա՞ն կը գովեն, այնքա՞ն կը խօսին անոր քաջագործութիւններուն մասին, որ իրենց գեղեցիկ քոյրը կը սիրահարի Նազարին:

Այդ ատենները վագր մը մէջտեղ ելած էր այդ երկրին մէջ, եւ կը սարսափեցնէր ժողովուրդը: Ո՞վ կրնայ սպասել վագրը, ո՞վ կը համարձակի վագրին դէմ ելլել. անշուշտ միա՛յն թաշ Նազարը:

Ամեն մարդ Նազարին բերնէն կախուած է. վերը՝ Սստուած, վարը՝ թաշ Նազար...:

Վագրի խօսքը լսելուն պէս Նազար վախւն դուրս կը վագէ, կ'ուզէ փախչիլ ու պահուըտիլ իր տան մէջ. իսկ ներկաները կը կարծեն, թէ ան կը վագէ վագրը սպասելու: Նշանածը կը հասնի ետեւն, կը կեցնէ.

- Ո՞ւր կը վագես այդպէս առանց գէնքի, - կը գոչէ հսկաներուն գեղեցիկ քոյրը:

Եւսք կը բեր եւ կու տայ անոր, որպէսզի երթայ եւ իր համբաւին վրայ փայլ մը եւս աւելցնէ:

Նազար կ'առնէ զէնքը, կ'երթայ անտառ եւ ծառի մը վրայ կը բարձրանայ, որպէսզի ո՞չ ինք վագրին հանդիպի, ո՞չ ալ վագրը իրեն: Ծառին վրայ կը կծկտի ու կը նստի անշարժ: Բայց հակառակ պիտի ըլլայ՝ վագրն ալ կու գայ ճիշդ այդ ծառին տակ կը պառկի:

Նազար երբ վագրը կը տեսնէ՝ լեղին ջուր կը կտրի, աչքերը կը սեւանան, ծեռքերն ու ոտքերը կը թուլնան ու կը գլուրի եւ կ'իյնայ վագրին վրայ: Գագան սարսափած վեր կը ցատկէ, Նազարն ալ վախւն անոր մէջքին կը փաթթուի: Այսպէս՝ անխելք Նազարը թամակին, սաստիկ վախցած վագրը կը փախչի ամբողջ ուժը ուտքերուն տուած: Ան չի վագրէ, կարծես կը թռչի քարերուն, ժայռերուն, լեռներուն, ծորերուն վրայէն:

ԸԱՐՈՒՍՎԿԵԼԻ...

ԼՈՐԻԿ

Լորերը փոքրիկ թռչուններ են:

Եգերը ունին սրճագոյն գլուխներ, իսկ արուները՝ սեւ սպիտակ գիծերով գլուխներ: Երկուքն ալ իրենց մարմսին վրայ ունին մոխրագոյն, ճերմակ եւ սրճագոյն փետուրներ:

Լորերուն հիմնական սնունդներն են՝ սերմերը, միրգերը, խխունջներն ու միջատները (թրթուրները):

Անոնք ունին բազմաթիւ գիշատիչ թշնամիներ, որոնցմէ ամենէն ընդհանրացածները՝ սկիւռներն ու օձերն են:

Լորերը իրենց ժամանակին մեծ մասը կ'անցընեն գետնի վրայ, բայց կրնան թռչիլ կարծ տարածութիւններ՝ գիշատիչներէն հեռու մնալու համար:

Անոնք կ'ապրին անտառներուն մեջ, առուներու մօտ: